

Thứ Sáu, 23-10-2026. Năm A
Tuần 29 Thường Niên

Ep 4, 1-6 Ephesians 4:1-6

... Hãy nỗ lực gìn giữ sự hiệp nhất trong thần khí thông qua mối dây hòa bình (Ep 4,3)

Yesterday we looked at Jesus' words on division in our households. Today, St. Paul broadens the topic to talk about divisions within the body of Christ. The Church in his day faced serious tensions, quarrels, and conflicts, and we might notice something similar today. We see people who are different from us. We may notice cliques, resentments, and divisions among church members. So how can we work toward the unity that Jesus himself prayed for?

In one short verse, St. Paul gives us two profound pieces of advice. First, we should strive "to preserve the unity of the spirit" (Ephesians 4:3). Our choices and behavior can serve to bring people closer together or do just the opposite. Our actions matter! But second, we should acknowledge that there is already a "bond of peace" among us (4:3). Jesus' sacrifice has already united us.

We can pursue unity as we embrace "humility and gentleness, with patience, bearing with one another through love" (Ephesians 4:2). On the practical level, that might involve rejecting the urge to condemn someone who hurts us and showing gentleness or patience instead. It might mean humbly listening to someone we disagree with instead of trying to correct what we see as errors.

Unity with our brothers and sisters in Christ isn't an impossible dream. And neither is it

Hôm qua chúng ta đã xem xét lời Chúa Giêsu về sự chia rẽ trong gia đình. Hôm nay, Thánh Phaolô mở rộng chủ đề để nói về sự chia rẽ trong thân thể Chúa Kitô. Giáo hội thời của ngài phải đối mặt với những căng thẳng, tranh cãi và xung đột nghiêm trọng, và chúng ta có thể nhận thấy điều tương tự ngày nay. Chúng ta thấy những người khác biệt với chúng ta. Chúng ta có thể nhận thấy những nhóm nhỏ, sự oán giận và chia rẽ giữa các thành viên trong Giáo hội. Vậy làm thế nào chúng ta có thể hướng tới sự hiệp nhất mà chính Chúa Giêsu đã cầu nguyện?

Trong một câu ngắn gọn, Thánh Phaolô đã cho chúng ta hai lời khuyên sâu sắc. Thứ nhất, chúng ta nên cố gắng "giữ gìn sự hiệp nhất trong Thần khí" (Ep 4,3). Những lựa chọn và hành vi của chúng ta có thể giúp mọi người xích lại gần nhau hơn hoặc ngược lại. Hành động của chúng ta rất quan trọng! Nhưng thứ hai, chúng ta nên thừa nhận rằng đã có một "mối dây hòa bình" giữa chúng ta (4,3). Sự hy sinh của Chúa Giêsu đã hiệp nhất chúng ta.

Chúng ta có thể theo đuổi sự hiệp nhất khi chúng ta đón nhận "sự khiêm nhường và hiền lành, với lòng kiên nhẫn, chịu đựng lẫn nhau trong tình yêu thương" (Ep 4,2). Trên thực tế, điều đó có thể bao gồm việc từ bỏ thôi thúc lên án người làm tổn thương chúng ta và thay vào đó thể hiện sự dịu dàng hoặc kiên nhẫn. Điều đó có thể có nghĩa là khiêm nhường lắng nghe người mà chúng ta bất đồng quan điểm thay vì cố gắng sửa chữa những gì chúng ta cho là sai lầm.

Sự hiệp nhất với anh chị em trong Chúa không phải là một giấc mơ không thể đạt được. Và nó cũng không phải là điều chúng ta tự tạo ra. Đó

something we create on our own. It's a gift that we receive from God. Members of Christ's body are already intimately united. We have one and the same "Lord, one faith, one baptism; one God and Father of all, who is over all and through all and in all" (Ephesians 4:6). Jesus has already broken down the biggest walls that divide us. Now, as we strive to preserve the unity Christ has already given us, we will be better able to make the daily choices that will deepen it and bring healing where divisions persist.

Jesus may have given us unity, but it's ours to guard, preserve, and protect. It is both a gift and a mission, something that is already present and something that we still need to work toward.

"Jesus, thank you for your gift of unity. Help me work to preserve it!"

là một món quà mà chúng ta nhận được từ Chúa. Các thành viên trong thân thể Chúa Kitô đã được hiệp nhất mật thiết. Chúng ta có cùng một "Chúa, một đức tin, một phép rửa; một Thiên Chúa và Cha của tất cả, Đấng ở trên tất cả, qua tất cả và ở trong tất cả" (Ep 4,6). Chúa Giêsu đã phá bỏ những bức tường lớn nhất chia rẽ chúng ta. Giờ đây, khi chúng ta nỗ lực gìn giữ sự hiệp nhất mà Chúa Kitô đã ban cho, chúng ta sẽ có khả năng tốt hơn để đưa ra những lựa chọn hàng ngày làm sâu sắc thêm sự hiệp nhất đó và mang lại sự hàn gắn nơi những chia rẽ vẫn còn tồn tại.

Chúa Giêsu có thể đã ban cho chúng ta sự hiệp nhất, nhưng đó là trách nhiệm của chúng ta để bảo vệ, duy trì và gìn giữ. Đó vừa là một món quà vừa là một sứ mệnh, điều đã hiện hữu và điều mà chúng ta vẫn cần phải nỗ lực hướng tới.

Lạy Chúa Giêsu, con cảm ơn Chúa vì món quà hiệp nhất. Xin giúp con nỗ lực gìn giữ điều đó!

Lc 12, 54-59

Luke 12:54-59

Còn thời đại này, sao các người lại không biết nhận xét? (Lc 12,56)

Clouds in the west and winds from the south—what was Jesus talking about? Among the crowds were farmers, fishermen, and tradesmen. So Jesus drew from their everyday experience to illustrate a spiritual truth. Just as everyone knew that clouds from the west brought moisture from the Mediterranean Sea and desert winds from the south brought heat, they should have been able to recognize the spiritual signs around them.

Jesus wanted his listeners to realize that God was present among them in a new way. In Jesus, God was fulfilling his promises to Israel—but they couldn't see it. Perhaps it was because they were so burdened or distracted by their concerns that they couldn't recognize

Mây ở phương Tây và gió ở phương Nam - Chúa Giêsu đang nói về điều gì? Trong đám đông có nông dân, ngư dân và thương nhân. Vì vậy, Chúa Giêsu đã rút ra từ kinh nghiệm hàng ngày của họ để minh họa một chân lý tâm linh. Giống như mọi người đều biết rằng những đám mây từ phía Tây mang hơi ẩm từ biển Địa Trung Hải và gió sa mạc từ phía Nam mang theo hơi nóng, lẽ ra họ phải có thể nhận ra những dấu hiệu tâm linh xung quanh mình.

Chúa Giêsu muốn thánh giả của Người nhận ra rằng Thiên Chúa hiện diện giữa họ theo một cách mới. Trong Chúa Giêsu, Thiên Chúa đang thực hiện lời hứa của Ngài với dân Israel nhưng họ không thể nhìn thấy điều đó. Có lẽ vì họ quá nặng trĩu hoặc bị phân tâm bởi những

Jesus or “interpret the present time” (Luke 12:56).

We have vastly improved our ability to interpret earth and sky since the time when Jesus walked the earth. But our telescopes and technology haven’t always helped us to perceive the things of God. Sometimes they have the opposite effect! Scientific advancements have often filled our lives with distractions and blurred our spiritual vision. They can dull our awareness of God’s closeness and blind us to his work in the world.

The Lord longs to pierce through our fog. For centuries, the saints have offered a simple tool to do just that: silence. Contemplative silence can help us cut through distractions so that we can see the Lord. While it may take time, persevering in silent contemplation gives the Lord the space to wipe our spiritual lenses clean. It softens our hearts and increases our ability to recognize Jesus everywhere we go.

Sometimes this path of silence can be difficult, but the name of Jesus is a powerful guide. As you quietly seek the Lord, utter his sacred name in your heart with each breath. With one breath after another, his name can lead you closer to him. As you release your burdens, you can move toward peace. The name of Jesus can help wipe away distractions and open your eyes to better see and follow the Lord. Then you will be able to “interpret the present time” and recognize what the Lord is doing—both in your heart and in the world around you.

“Lord Jesus, open my eyes.”

mối quan tâm của mình nên họ không thể nhận ra Chúa Giêsu hoặc “giải thích thời hiện tại” (Lc 12,56).

Chúng ta đã cải thiện đáng kể khả năng nhận xét bầu trời và trái đất kể từ thời Chúa Giêsu sống trên đất. Nhưng kính viễn vọng và công nghệ của chúng ta không phải lúc nào cũng giúp chúng ta nhận thức được những điều thuộc về Thiên Chúa. Đôi khi chúng có tác dụng ngược lại! Những tiến bộ khoa học thường khiến cuộc sống của chúng ta đầy những điều sao nhãng và làm lu mờ tầm nhìn tâm linh của chúng ta. Chúng có thể làm lu mờ nhận thức của chúng ta về sự gần gũi của Thiên Chúa và làm chúng ta mù quáng trước công việc của Ngài trên thế giới.

Chúa khao khát xuyên qua sương mù của chúng ta. Trong nhiều thế kỷ, các thánh đã đưa ra một công cụ đơn giản để làm điều đó: sự im lặng. Sự thinh lặng chiêm niệm có thể giúp chúng ta cắt bỏ những phiền nhiễu để chúng ta có thể nhìn thấy Chúa. Mặc dù có thể mất thời gian, nhưng việc kiên trì suy gẫm trong im lặng sẽ cho Chúa cơ hội để lau sạch ống kính tâm linh của chúng ta. Nó làm mềm lòng chúng ta và gia tăng khả năng chúng ta nhận ra Chúa Giêsu ở mọi nơi chúng ta đến.

Đôi khi con đường im lặng này có thể khó khăn, nhưng danh Chúa Giêsu là một hướng dẫn mạnh mẽ. Khi bạn yên lặng tìm kiếm Chúa, hãy thốt ra danh thánh của Ngài trong lòng bạn với từng hơi thở. Hết hơi thở này đến hơi thở khác, danh của Ngài có thể đưa bạn đến gần Ngài hơn. Khi bạn giải thoát gánh nặng của mình, bạn có thể tiến tới sự bình an. Danh Chúa Giêsu có thể giúp bạn xóa đi những phiền nhiễu và mở mắt để thấy rõ hơn và đi theo Chúa. Sau đó, bạn sẽ có thể “giải thích thời điểm hiện tại” và nhận ra những gì Chúa đang làm - cả trong tâm hồn bạn và thế giới xung quanh bạn.

Lạy Chúa Giêsu, xin mở mắt con.

--	--

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.